

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/159/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3513209811
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Anderlová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3513209811.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Anderlovej a sudcov JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Jozefa Šuleka v spore žalobcov 1/ Ing. I. G., bytom J. pod I. XX, X/C. G., bytom J. pod I. 15, 3/ C.. K. G., bytom J. na M. XX, proti žalovanému X. R., a.s., so sídlom J., V. 6, W.: XXXXXXXXX, o určenie neplatnosti odstúpenia od zmlúv a iné, o odvolaní žalobcov 1/, 2/, 3/ a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 25. apríla 2019, č.k. 4C/368/2013-333 takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej vo výrokoch I., II. a vo výroku III. o náhrade trov konania vo vzťahu medzi žalobcami 1/, 3/ a žalovaným **p o t v r d z u j e.**

Vo výroku III. o náhrade trov konania vo vzťahu medzi žalobcom 2/ a žalovaným napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **z m e ň u j e** tak, že žalovanému **p r i z n á v a** proti žalobcovi 2/ nárok na náhradu trov prvoinštančného konania vo výške 60%.

Žalovanému **p r i z n á v a** proti žalobcom 1/, 3/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100%.

Žalovanému **p r i z n á v a** proti žalobcovi 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 60%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. určil, že odstúpenie od Zmluvy č. XXXXXXXXXXXXX zo dňa 05.10.2001 (odberné miesto B.) zo strany žalovaného je neplatné. Výrokom II. vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Výrokom III. žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100 % voči žalobcom 1/, 2/, 3/. V odôvodnení uviedol, že pôvodnou žalobou sa žalobcovia domáhali, aby súd určil, že odstúpenie od zmluvy č. XXXXXXXXXXXXX zo dňa 05.10.2001 a od zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 12.01.2011 zo strany žalovaného je neplatné, uloženia povinnosti žalovanému obnoviť dodávku elektrickej energie pre miesto spotreby č. XXXXXXXXXXXX v obci B. a pre miesto spotreby č. XXXXXXXXXXXX v obci J. na M.. Zároveň žalobcovia žiadali, aby súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť im škody spôsobené neposkytovaním elektrickej energie a trovy konania. Po viacerých písomných podaniach žalobcov doručených dňa 10.01.2017 súd uznesením č. k. 4C/368/2013-279 rozhodol o pripustení zmeny žaloby tak, že žalobcovia žiadali, aby súd rozhodol o tom, že odstúpenia od Zmluvy č. XXXXXXXXXXXXX zo dňa 15.10.2001 zo strany žalovaného a od Zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 12.01.2011 zo strany žalovaného sú neplatné. Ďalej mal súd uložiť žalovanému povinnosť obnoviť dodávku elektrickej energie pre miesto spotreby č. XXXXXXXXXXXX v obci B., pre miesto spotreby č. XXXXXXXXXXXX v obci J. na M. a zaviazat' žalovaného zaplatiť žalobcom 1/, 2/, 3/ škodu spôsobenú neposkytovaním elektrickej energie vo výške 199,- Eur za kúpu elektrocentrály, vo výške 1.673,- Eur za palivo a olej do elektrocentrály ku dňu 07.03.2016 a vo výške 3.850,- Eur

ako škodu spôsobenú nutnosťou náhradného ubytovania. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že dňa 12.01.2011 bola medzi žalovaným ako dodávateľom a žalobcom 3/ ako odberateľom uzatvorená Zmluva o dodávke elektriny, ktorou sa poskytuje univerzálna služba. Z obsahu uzatvorenej zmluvy vyplývalo, že sa žalobca 3/ zaviazal odoberať elektrinu a riadne a včas uhradiť žalovanému ceny za dodávku elektriny a distribučné služby dohodnuté v zmluve. Boli dohodnuté 2 preddavkové platby počas fakturačného obdobia vo výške 120,-Eur. I podľa Všeobecných obchodných podmienok dodávky elektriny pre odberateľov elektriny v domácnosti spoločnosti ZSE R., a.s., účinných od 01.01.2011 (ďalej len Podmienky), sa žalobca 3/ zaviazal okrem iného riadne a včas zaplatiť žalovanému za dodávku elektriny. Súd mal za to, že bolo nepochybné, že v čase, keď žalovaný zasielal žalobcovi 3/ upomienku (22.12.2011), nebola zo strany žalobcu 3/ uhradená zálohová faktúra č. XXXXXXXXXXXX v sume 47,67 Eur (táto bola napokon uhradená až dňa 22.03.2012, teda po odstúpení od zmluvy). Po tom, čo žalobca 3/ túto faktúru ani napriek upomienke neuhradil, mal žalovaný právo v súlade s čl. 11.5. Podmienok od zmluvy odstúpiť, čo aj urobil listom zo dňa 05.03.2012. V tento deň odstúpenie od zmluvy odoslal žalobcovi 3/, čo je nepochybné (žalovaný predložil poštový podací hárok z tohto dňa). Podľa oznámenia D. pošta, a.s., zo dňa 05.09.2014 bola táto zásielka doručovaná po prvýkrát žalobcovi 3/ dňa 07.03.2012, z dôvodu nezastihnutia adresáta bola potom po skončení úložnej doby zásielka vrátená dňa 13.03.2012 žalovanému. V súlade s čl. 11. 5 Podmienok tak došlo k účinnému odstúpeniu od zmluvy. Pokiaľ žalobcovia namietali, že odstúpenie od zmluvy nebolo žalobcovi 3/ riadne doručené, súd poukázal na čl. 14.8. Podmienok, podľa ktorého písomnosti sú riadne doručené, ak boli druhej zmluvnej strane doručené osobne alebo zaslané poštou na adresu zmluvnej strany uvedenú v zmluve alebo urobené elektronickými prostriedkami podpísané zaručeným elektronickým podpisom. Zásielku v súlade s týmito ustanoveniami zaslal žalovaný žalobcovi 3/ na adresu ním uvedenú v zmluve (J. na M. XX), teda v súlade so zmluvou. Pokiaľ ide o žalobcov 1/ a 2/, súd dospel k záveru, že títo naliehavý právny záujem na určení neplatnosti odstúpenia od zmluvy v tomto prípade nemajú, nakoľko títo účastníkmi zmluvy neboli, čo vyplýva z nesporných tvrdení žalobcov i žalovaných. Ďalej k zmluve č. XXXXXXXXXXXXXX pre odberné miesto B. súd uviedol, že z písomného vyjadrenia žalovaného zo dňa 29.07.2014 bolo zistené, že do 22.09.2012 mal uzatvorenú zmluvu so žalobcom 2/ pre odberné miesto na adrese B. XXX (miesto spotreby č. XXXXXXXXXXXX). Kópiu zmluvy o dodávke elektriny č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 04.06.2007 sa nepodarilo podľa žalovaného v informačných systémoch žalovaného dohľadať a preto ju žalovaný súdu nepredložil. Zmluva č. XXXXXXXXXXXXXX, na ktorú poukazujú žalobcovia mala byť podľa vyjadrenia žalovaného ukončená ešte ku dňu 23.02.2007 odstúpením zo strany žalovaného pre neuhradené záväzky žalobcov. Ani táto zmluva nebola predložená súdu ani zo strany žalobcov a ani zo strany žalovaného. Listom zo dňa 13.03.2007 odstúpil žalovaný od Zmluvy na dodávku elektriny oprávnenému odberateľovi a/alebo Zmluvy o distribúcii elektriny a/alebo Zmluvy o dodávke elektriny pre domácnosti z dôvodu neuhradenia záväzkov v odbernom mieste B. XXX. V danom prípade sa malo odstúpenie od zmluvy týkať Zmluvy o združenej dodávke elektriny č. XXXXXXXXXXXXXX. K tomu predložil žalovaný poštový podací hárok zo dňa 23.02.2007 preukazujúci odovzdanie oznámenia o odstúpení od tejto zmluvy zo dňa 23.02.2007 na poštovú prepravu pod podacím číslom XXXXXXXX. Následne malo podľa žalovaného dôjsť k uzatvoreniu Zmluvy o združenej dodávke elektriny XXXXXXXXXXXX. Zmluva súdu predložená nebola, žalobcovia uzatvorenie zmluvy popreli. Listom zo dňa 17.09.2012 odstúpil žalovaný od uzatvorenej zmluvy o združenej dodávke elektriny s dátumom účinnosti odstúpenia od zmluvy 22.09.2012. K tomu predložil žalovaný poštový podací hárok zo dňa 17.09.2012 preukazujúci odovzdanie oznámenia o odstúpení od zmluvy č. XXXXXXXX na poštovú prepravu pod podacím číslom 04751090. Žalobcovia tvrdili, že týmto odstúpil žalovaný od pôvodne uzatvorenej zmluvy č. XXXXXXXXXXXXXX, nakoľko iná zmluva uzatvorená nebola. Právne vec súd posúdil podľa § 34, § 35 ods. 1, 2, § 48 ods. 1, 2, § 420 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka, §26 ods. 9 zákona č. 251/2012 Z.z. o energetike. Súd uviedol, že odstúpenie od zmluvy o združenej dodávke elektriny zo dňa 05.10.2001 (prvý petit žaloby) nepochybne právnym úkonom je, nakoľko v dôsledku odstúpenia od zmluvy dochádza k zániku práv a povinností, ktoré pôvodne s uzatvorenou zmluvou boli spojené. V danom prípade žalobcovia poukazovali na skutočnosť, že zmluva o pripojení mala byť uzatvorená medzi žalobcom 2/ a žalovaným ešte dňa 05.10.2001, jej číslo je XXXXXXXXXXXXXX, pričom podľa vyjadrenia žalovaného ide pod týmto číslom o zmluvu, ktorá bola ukončená ku dňu 23.02.2007 odstúpením zo strany dodávateľa pre neuhradené záväzky odberateľa (písomné vyjadrenie žalovaného zo dňa 29.07.2014). Podľa žalovaného došlo k odstúpeniu od tejto zmluvy dňa 23.02.2007, čo preukazuje poštovým podacím hárkom z tohto dátumu. Následne malo podľa žalovaného dôjsť so žalobcom 2/ k uzatvoreniu novej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, kde rovnako malo dôjsť k odstúpeniu od zmluvy. Ani jedna zo zmlúv súdu nebola predložená. Žalobcovia sa v petite žaloby domáhajú určenia neplatnosti odstúpenia od zmluvy č. XXXXXXXXXXXXXX zo dňa 05.10.2001, teda údajnej prvej zmluvy, ktorej uzatvorenie medzi stranami

sporné nebolo (sporné je iba uzatvorenie ďalšej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX). Súd preto preskúmal, či vo vzťahu k zmluve č. XXXXXXXXXXXX došlo k účinnému odstúpeniu od zmluvy, a to napriek tomu, že túto zmluvu nemá k dispozícii. V danom prípade zo strany účastníkov nebola súdu predložená zmluva č. XXXXXXXXXXXX (zo strany žalovaného ani údajne ďalšia uzatvorená zmluva č. XXXXXXXXXXXX), teda nie je zrejmé, či si strany dohodli možnosť odstúpenia od zmluvy. Na základe tej skutočnosti, že súd zmluvu k dispozícii nemal, nepreukázal žalobca, že odstúpiť podľa ustanovení zmluvy od zmluvy mohol. Súd preto posúdil iba tú alternatívu, že k odstúpeniu od zmluvy mohlo prísť z dôvodu, že to zákon umožňoval. V čase, keď mala byť zmluva uzatvorená (05.10.2001), platil zákon o energetike č. 70/1998 Z.z.. Podľa § 13 písm. b/ tohto zákona odberateľom elektriny bola fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá odoberá elektrinu na základe zmluvy o dodávke elektriny, pričom podľa § 14 tohto zákona dodávateľ elektriny bol povinný pripojiť na verejný rozvod elektriny odberné zariadenie odberateľa elektriny, ak tento a) uzavrel zmluvu o dodávke elektriny, b) mal súhlas vlastníka dotknutej nehnuteľnosti, c) mal zriadenú elektrickú prípojku a odberné elektrické zariadenie, ktoré zodpovedá predpisom na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci a bezpečnosti technických zariadení. Písomná zmluva na dodávku elektriny medzi dodávateľom elektriny a odberateľom elektriny sa uzatvárala na každé odberné miesto a musela obsahovať zákonom predpísané náležitosti (§ 14). Žalovaný súdu predložil dve odstúpenia od zmluvy, a to: - zo dňa 13.03.2017 (správne má byť 2007), kedy odstúpil od Zmluvy na dodávku elektriny oprávnenému odberateľovi a/alebo Zmluvy o distribúcii elektriny a/alebo Zmluvy o dodávke elektriny predomácnosti z dôvodu neuhradenia záväzkov v odbernom mieste B. XXX,- a zo dňa 17.09.2012, ktorým odstúpil žalovaný od uzatvorenej zmluvy o združenej dodávke elektriny s dátumom účinnosti odstúpenia od zmluvy 22.09.2012. Súd mal za to, že samotné odstúpenie od zmluvy je v oboch prípadoch neurčité, keďže jednoznačne neuvádza, od akej konkrétnej zmluvy žalovaný odstupuje, a to najmä za situácie, keď je sporné, aké zmluvy boli medzi stranami uzatvorené; dokonca v prípade tzv. prvého odstúpenia od zmluvy odstupuje žalovaný alternatívne od Zmluvy na dodávku elektriny oprávnenému odberateľovi a/alebo Zmluvy o distribúcii elektriny a/alebo Zmluvy o dodávke elektriny pre domácnosti, teda zrejme ani samotnému žalovanému nebolo zrejmé, od akej zmluvy odstupuje. V prípade tzv. druhého odstúpenia od zmluvy rovnako nebolo zrejmé, od akej zmluvy žalovaný odstupuje (nie je uvedený dátum jej uzatvorenia a žalovaný nepreukázal, že druhá zmluva vôbec bola uzatvorená). Bolo pritom zrejmé, že právny úkon, ak má vyvolať účinky, musí byť určitý, zrozumiteľný, nesmie vzbudzovať pochybnosti o jeho obsahu. A v tomto prípade táto podmienka podľa súdu dodržaná nebola. Súd konštatoval, že naliehavý právny záujem na určení neplatnosti odstúpenia od zmluvy mal žalobca 2/, pri ostatných žalobcoch 1/, 3/ konštatoval, že títo naliehavý právny záujem na požadovanom určení nemajú. Je pravdou, že sa žalobca 2/ domáha druhým petitom aj uloženia povinnosti obnoviť dodávku elektrickej energie na uvedené miesto spotreby, avšak podľa názoru súdu, ktorý bude objasnený ďalej takúto žalobu podať nemôže, a to z dôvodu, že takýto petit by bol nevykonateľný. Súd nezistil ani inú možnú žalobu, ktorú by mohol žalobca 2/ na plnenie podať, nakoľko bol odpojený od distribučnej sústavy a žalovaný mu objektívne z tohto dôvodu elektrinu dodávať nemôže a nemôže si ani plniť inú povinnosť, ktorá by mu z pôvodne uzatvorenej zmluvy vyplývala. Mal teda jedinou možnosť, a to podať žalobu o určení neplatnosti odstúpenia od zmluvy, prípadne určení, že zmluva je stále platná. Vo vzťahu k žalobcom 1/ a 3/ v časti žalovanej neplatnosti odstúpenia od zmluvy č. XXXXXXXXXXXX súd žalobu zamietol. Súd sa ďalej venoval petitom, ktorými sa žalobcovia domáhali uloženia povinnosti žalovanému obnoviť im dodávku elektrickej energie pre miesto spotreby č. XXXXXXXXXXXX v obci B. a č. XXXXXXXXXXXX v obci J. na M. a konštatoval, že uložiť takúto povinnosť žalovanému nie je v súčasnosti možné. Súd poukázal na to že v roku 2007 došlo k rozdeleniu tradičných dodávateľom elektriny. Distribučnými spoločnosťami sa v tomto období stali X. K., a.s. (dnes X. K., a.s.), D.- K., a.s., a E. K., a.s. Tradičnými dodávateľmi elektriny boli v tomto období X.- R., a.s., D., a.s., E., a.s. Bol umožnený prístup aj iným spoločnostiam na trh, ktoré môžu byť dodávateľmi elektriny. Distribúciu elektriny zabezpečuje prevádzkovateľ distribučnej sústavy na základe zmluvy o distribúcii elektriny a prístupe do distribučnej sústavy uzatvorenej s užívateľom sústavy alebo na základe rámcovej distribučnej zmluvy uzavretej s dodávateľom elektriny. Na každé odberné miesto sa uzatvára iba jedna zmluva o distribúcii elektriny a prístupe do distribučnej sústavy. Dodávka elektriny koncovému odberateľovi elektriny v domácnosti sa uskutočňuje podľa osobitného predpisu (zákon č. 656/2004 Z.z.). Inak povedané, došlo k rozdeleniu pôvodne jedného subjektu na dva, z ktorých jeden zabezpečuje distribúciu elektriny (v prípade žalobcov X. K., a.s.) a druhý dodáva elektrinu do domácnosti. Podľa správy X. K., a.s., nie sú odberné miesta B. a J. na M. pripojené do distribučnej siete prevádzkovateľa distribučnej sústavy. Toto napokon medzi stranami ani nebolo sporné. Odberné miesto B. bolo pripojené do distribučnej siete do 18.10.2012 (obchodným partnerom pre túto spoločnosť bol žalobca 2/) a odberné miesto J. na M. do 08.07.2013 (obchodným partnerom pre túto spoločnosť bol žalobca 3/). V danom prípade k opätovnému pripojeniu

odberného elektrického zariadenia k distribučnej sústave by si žalobcovia museli podať žiadosť, splniť ďalšie podmienky pripojenia. Bez pripojenia do distribučnej sústavy nebolo možné, aby objektívne mohol žalovaný dodávať žalobcom elektrinu, teda plnenie zo zmlúv, ktoré boli pôvodne uzatvorené bolo v danom prípade nemožné. Na strane žalovaného tak nastala tzv. neskoršia nemožnosť plnenia (plnenie zo zmlúv bolo možné v okamihu ich uzatvorenia, nakoľko žalobcovia boli pripojení k odberným miestam), ktoré má za následok zánik práv a povinností v zmysle § 575 Občianskeho zákonníka. Súd preto žalobu žalobcov v časti, v ktorej sa domáhali uloženia povinnosti žalovanému obnoviť im dodávku elektrickej energie pre miesto spotreby č. XXXXXXXXXXXX v obci B. a č. XXXXXXXXXXXX v obci J. na M. zamietol. Ďalšou časťou žaloby, ktorou sa súd zaoberal bolo uloženie povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcom škodu spôsobenú neposkytovaním elektrickej energie vo výške 199,-Eur za kúpu elektrocentrály, vo výške 1.673,-Eur za palivo a olej do elektrocentrály ku dňu 07.03.2016 a vo výške 3.850,-Eur ako škodu spôsobenú nutnosťou náhradného ubytovania ku dňu 07.03.2016. Súd konštatoval, že žalovaný žiadnu právnu povinnosť neporušil a škoda rovnako nebola v konaní preukázaná, nemôže existovať ani príčinná súvislosť medzi škodou a porušením právnej povinnosti. Súd poukázal na to, že zo strany žalobcov nebolo preukázané, že im v súvislosti s akýmkoľvek konaním žalovaného vznikla akákoľvek škoda. Preto v danom prípade súd ani existenciu príčinnej súvislosti medzi údajným porušením právnej povinnosti (ak i pripustíme porušenie nejakej povinnosti v prípade odberného miesta B. XXX) a škodou nemohol konštatovať. Na to, aby mohol byť žalobcom nárok na náhradu škody priznaný, by museli žalobcovia preukázať, že im vznikla reálne škoda a táto súvisí priamo s konaním alebo nečinnosťou žalovaného. Žiadne dôkazy však k tomu predložené neboli. Súd sa už následne ani nezaoberal otázkou zavinenia, keďže všetky ostatné obligatórne náležitosti pre priznanie nároku na náhradu škody neboli splnené. Preto i v časti, v ktorej sa žalobcovia domáhali priznania nároku na náhradu škody bola žaloba zamietnutá. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP. V danom prípade bol žalovaný v konaní v prevažnej miere úspešný. Úspech mal iba žalobca 2/ v časti petitu týkajúceho sa neplatnosti odstúpenia od zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, avšak vo všetkých ostatných 4 petitoch bol tento žalobca rovnako neúspešný. Súd preto priznal žalovanému plnú náhradu trov konania vo vzťahu ku všetkým žalobcom. Súd ďalej uviedol, že o konkrétnej výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom.

2. Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie žalobcovia 1/, 2/, 3/ a žalovaný.

3. Žalobcovia 1/, 2/, 3/ podali odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie v zamietajúcej výrokovej časti II. a vo výrokovej časti III. o náhrade trov konania. Žalobcovia namietali, že po zmene zákonnej sudkyne, nová sudkyňa v rozpore s predchádzajúcim dokazovaním uviedla tvrdenia, ktoré boli predchádzajúcim dokazovaním vyvrátené. Podľa predchádzajúcej sudkyne žalovaný vierohodne nepreukázal, že odstúpenie od zmluvy žalobcom skutočne doručoval. Podľa žalobcov, hárky iba so zoznamom mien a adries, komu sú zásielky odosielané, nič nepreukazujú, nakoľko v nich nie sú uvádzané obsahy alebo predmety zásielok, ktoré sú odovzdávané na poštovú prepravu. Žalovaný nebol schopný predložiť vrátené doporučené zásielky, čím by sa bez akýchkoľvek pochybností dal preukázať obsah týchto zásielok. Stačilo len tvrdenie žalovaného, že zásielky obsahovali odstúpenia od zmlúv, aj keď to žalovaný nijako nepreukázal. Súd podľa žalobcov nepravdivo tvrdil, že žalovaný preukázal odovzdanie odstúpenia od zmluvy na poštovú prepravu podacím hárkom zo dňa 5.3.2012 pod podacím číslom XXXXXXXX v prípade odberného miesta J., čo však aj podľa predchádzajúceho konštatovania predchádzajúcou sudkyňou priamo na pojednávaní pri dokazovaní a predkladaní nebolo dokázané. Žalobcovia poukázali na to, že sám zástupca žalovaného na pojednávaní uviedol, že rovnakým spôsobom sú doručované aj upomienky. Nová sudkyňa nevykonala žiadne nové dokazovanie a aj napriek tomu dospela k opačnému záveru ako predchádzajúca sudkyňa, ktorá dokazovanie vykonávala. Žalovaný ani pri odbernom mieste B. a ani pri odbernom mieste J. nepreukázal, že odstúpenia od zmluvy skutočne žalobcom doručoval, nakoľko obsahom zásielky mohla byť aj upomienka, čo by bolo pravdepodobnejšie vzhľadom na konkrétne skutočnosti. Originál odstúpenia od zmluvy neexistuje, nakoľko podľa tvrdenia zástupcu žalovaného, tento bol zlikvidovaný spolu s obálkou po vrátení zásielky. Podľa žalobcov, boli v rozsudku opakovane uvádzané nepravdivé tvrdenia, ktoré žalobcov veľmi poškodili a zvýhodnili žalovaného. Žalobcovia uviedli, že v prípade odberného miesta B. bol zabezpečený rovnaký prístup pri odpojení dňa 8.11.2012, ako akýkoľvek iný predchádzajúci dátum. Nedošlo k žiadnej zmene ani zjednodušeniu prístupu ku elektromeru, ku ktorému sa zamestnanci s tímom kontroly spoločnosti X. K. bez problémov dostali pri odpájaní bez prítomnosti žalobcov alebo inej osoby nimi poverenej so zaplombovaním káblov v odpojenom stave priamo na svorkovnici elektromeru. Žalobcovia mali ďalej za to, že zo strany žalovaného došlo k umelému vytvoreniu zámienky pre

odstúpenie od zmluvy. Žalobca 2/, na základe toho že preplatok vo výške 64,70 8 € bol žalobcovi 2/ dňa 24.7.2012 doručený, nemal žiaden dôvod sa domnievať, že žalovanému niečo dlhuje. Naopak dňa 24.8.2012 žalovaný ešte umocnil domnienku žalobcu 2/, že žalovanému nedlhuje nič iné ako zaplataenie faktúry č. XXXXXXXXXXXX vo výške 79,30 9 €, a to tým, že dňa 24.8.2012 vystavil upomienku na zaplataenie faktúry č. XXXXXXXXXXXX vo výške 79,39 eur s dátumom dodatočnej úhrady 30.8.2012, pričom neuvádzal žiadnu inú dlžobu žalobcu 2/ voči žalovanému. Žalovaný uvádzal jedinou dlžnú sumu vo výške 79,39 eur za faktúru číslo XXXXXXXXXXXX. Žalovaný zaslaním upomienky zo dňa 24.08.2012 uviedol žalobcu 2/ do omylu, nakoľko inú sumu neuvádzal a taktiež pred údajným odstúpením od zmluvy žalobcu 2/ neupozornil, že žalovanému ešte niečo dlhuje a nevyzval ho na úhradu. Žalobca 2/ dlžnú sumu na základe upomienky zo dňa 24.08.2012 v poskytnutej lehote v celom rozsahu uhradil. V prípade odberného miesta J. na M. bolo podľa žalobcov jednoznačne preukázané, že k odpojeniu a znovu pripojeniu zo strany žalovaného došlo v čase, kedy žalovaný tvrdil, že odpojenie bolo technicky nemožné. Toto vyvracia oznámenie o prerušení distribúcie elektriny zo dňa 09.11.2011, kedy došlo k odpojeniu na voľne prístupnom elektrickom stĺpe a následne v marci 2012 došlo k znovu pripojeniu z dôvodu, že žalobca 3/ vydokladoval úhradu všetkých záväzkov v kancelárii žalovaného. Žalobcovia mali za nesporné, že odstúpenie od zmluvy bolo neúčinné. Elektro prípojka na odbernom mieste J. na M. bola znovu pripojená k distribučnej sieti, nakoľko iná zmluva neexistovala. Následne bola elektrická energia poskytovaná až do 08.07.2013, kedy bola elektro prípojka žalobcov odpojená rovnako. Za celé obdobie 1,5 roka poskytovania elektrickej energie po údajnom odstúpení od zmluvy žalobcov nikto nevyzval na sprístupneniu elektromeru. Žalobcovia ďalej uviedli, že nepravdepodobnosť odstúpenia do zmluvy na odbernom mieste B. potvrdzovala aj skutočnosť, že žalobcovi 2/ bol v mesiaci júl vrátený preplatok vyšší ako údajná dlžná suma. Žalobcovia namietali, že napadnutý rozsudok je tendenčný a neodôvodnene v prospech žalovaného, keď súd dal žalovanému privilégium pravdivosti tvrdenia, ktoré bolo sporné a neuznal opodstatnenú námietku žalobcov. Skutočnosť, že žalovaný nearchivoval predmetné odstúpenie od zmluvy je na ťarchu žalovaného, a teda bolo nesporné, že žalovaný nepreukázal, že od zmluvy odstúpil. Súd podľa žalobcov nebral do úvahy, že obe odberné miesta boli na základe uzatvorenej zmluvy pripojené na distribučnú sieť ešte pred rozčlenením spoločnosti žalovaného. Čo sa týka elektrocentrály, žalobcovia uviedli že túto kúpil žalobca 2/, teda je jeho bezvýhradným majetkom a je nesporné, že ju ako majiteľ používa a využívaná odbernom mieste B.. Podľa žalobcov je logické, že benzín nekupoval na to, aby ho prevádzal 120 km na druhé odberné miesto, s ktorým ako aj súd tvrdil, nemá nič spoločné. Súd podľa žalobcov neumožnil žalovaným preukázať podrobne škodu, čím je podľa žalobcov rozsudok v tejto časti nepreskúmateľný. Spôsobená škoda bola preukázaná kúpou elektrocentrály, o čom doklad doložil žalobca 2/ do súdneho spisu, nakoľko ju kupoval a platil on. Tiež on kupoval benzín a olej na jej prevádzku. Teda podľa žalobcov je nesporné, že sa používal aj na odbernom mieste B.. V rozsudku je nepravdivo podľa žalobcov uvádzané, že elektrocentrála je používaná iba na odbernom mieste J. na M., čo však nie je pravda, ale používa sa aj na odbernom mieste B., a to z dôvodu neposkytovania elektrickej energie žalovaným. Bolo tak preukázané, že z dôvodu protiprávneho odstúpenia od zmluvy vznikla minimálne škoda vo výške hodnoty elektrocentrály s príslušenstvom. Žalobcovia navrhovali, aby odvolací súd na základe vyššie uvedených skutočností napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu výrokov II. a III. zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Žalovaný podal odvolanie proti výrokovej časti I. rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým súd určil, že odstúpenie od zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 05.10.2001 (odberné miesto B.) zo strany žalovaného je neplatné. Žalovaný uviedol, že listom zo dňa 13.3.2007 odstúpil od zmluvy o Združenej dodávky elektriny č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len zmluva I.), o čom súdu predložil odstúpenie od zmluvy I. a predložil Poštový podací hárok zo dňa 23.2.2007 preukazujúci odovzdanie oznámenie o odstúpení od tejto zmluvy zo dňa 23.2.2007 na poštovú prepravu pod podacím číslom XXXXXXXX žalobcovi 2/. Žalovaný tak predložil súdu dôkazy o doručení oznámenia o odstúpení od zmluvy zo dňa 23.2.2007, ktoré nadobudlo účinnosť dňa 13.3.2007. Žalovaný namietal, že v tom čase bola medzi žalobcom 2/ a žalovaným uzatvorená zmluva I. a od inej v tom čase neuzatvorenej zmluvy so žalobcom 2/ nemohol odstúpiť. Žalovaný mal za to, že samotné neuvedenie čísla zmluvy nemôže spôsobiť neplatnosť právneho úkonu z dôvodu neurčitosti alebo nezrozumiteľnosti, ak z obsahu odstúpenia zo dňa 13.3.2007 možno dospieť k záveru, o aký právny úkon ide, medzi akými subjektmi a rovnako tak, čo bolo predmetom zmluvného vzťahu. Žalovaný ďalej uviedol, že nakoľko došlo k ukončeniu zmluvy I. ku dňu 13.3.2007, medzi žalobcom 2/ a žalovaným došlo k uzavretiu zmluvy o Združenej dodávky elektriny č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 4.6.2007 (ďalej len zmluva II), na základe ktorej sa žalovaný zaviazal žalobcovi 2/ dodávať elektrinu a zabezpečiť distribúciu elektriny do odberného miesta špecifikovaného v zmluve II. Od zmluvy II. žalovaný odstúpil na základe oznámenia o odstúpení od zmluvy zo dňa 17.9.2012,

ktoré nadobudlo účinnosť dňa 22.9.2012. Žalovaný súdu v súdnom konaní rovnako ako aj v prípade odstúpenia zo dňa 13.3.2007 predložil poštový podací hárok zo dňa 17.9.2012 preukazujúci odovzdanie odstúpenia zo dňa 22.9.2012 na poštovú prepravu pod podacím három číslo XXXXXXXX. Pre odberné miesto B. XXX, XXX XX B. bola vykonaná aj fakturácia, pričom žalovaný v tejto súvislosti poukázal na v súdnom konaní predloženú prílohu k faktúre č. XXXXXXXXXX, a to jej druhú stranu, ktorá okrem údajov odbernom mieste v časti poznámka obsahovala aj informáciu, že faktúra bola vystavená z dôvodu ukončenia zmluvy č. XXXXXXXXXX. Žalovaný ďalej namietal, že predložil súdu doklady o tom, že z jeho strany boli oznámenia odstúpení od zmluvy žalobcovi 2/ doručované, na základe čoho došlo k ukončeniu predmetných zmlúv. Žalovaný bol toho názoru že je vylúčené, aby pre odberné miesto, číslo spotreby XXXXXXXXXX a adresou odberného miesta B. XXX, boli v rovnakom čase medzi tými istými účastníkmi uzavreté platné a účinné dve zmluvy o Združenej dodávke elektriny a aby na základe dvoch zmlúv s tým istým predmetom plnenia uskutočňoval žalovaný dodávku elektriny. Rovnako tak aj distribúcia elektriny od príslušného prevádzkovateľa distribučnej sústavy je zabezpečovaná preto isté jedno odberné miesto. Žalovaný dal súdu do pozornosti, že medzi žalobcom 2/ a žalovaným nie je a ani nebolo sporné, o aké odberné miesto ide. V čase odstúpenia zo dňa 13.3.2007 alebo odstúpenia zo dňa 22.9.2012, nemohli byť podľa žalovaného platné a účinné dve zmluvy, t.j. zmluva I. a zároveň zmluva II. Textácia odstúpenia zo dňa 13.3.2007 síce obsahuje alternatívne uvedenie zmlúv, čo nemožno považovať za rozporujúce s vtedy platným právnym stavom, avšak žalovaný nemohol odstúpiť od napríklad zmluvy o distribúcii elektriny, ak medzi ním a žalobcom 2/ nebola žiadna takáto zmluva pre odberné miesto špecifikované v odstúpení uzavretá. Žalovaný bol toho názoru, že samotným označením odberného miesta v odstúpení zo dňa 13.3.2007, ako aj odstúpení zo dňa 22.9.2012 bolo zrejme a evidentné, o akú zmluvu ide, medzi akými subjektmi, aj to, o aký právny úkon ide. Žalovaný sa nestotožnil s názorom súdu o tom, že takéto právne úkony by mali byť neurčité, a to z dôvodu, že sa v nich jednoznačne neuvádza, od akej konkrétnej zmluvy žalovaný odstúpil. Žalovaný bol ďalej toho názoru že samotné neuvedenie označenia zmluvy, resp. neuvedenie dátumu uzavretia zmluvy, nemôže robiť právny úkon neplatný, ak z iného údaja možno jednoznačne dospieť k záveru, akého zmluvného vzťahu sa tento právny úkon týka. Žalovaný v tejto súvislosti poukázal na nález Ústavného súdu SR z 01. apríla 2015 sp. zn. 1 US 640 2014. Žalovaný vyjadril názor, že to, že v tom istom čase môže byť vo vzťahu k jednému odbernému miestu uzavretá len jedna platná a účinná zmluva o Združenej dodávke elektriny vylučuje tú skutočnosť, že by nebolo zrejme, či žalovaný odstúpil od zmluvy o Združenej dodávke elektriny vo vzťahu k zmluve č. XXXXXXXXXXXXX zo dňa 5.10.2001 alebo od zmluvy č. XXXXXXXXXXXXX zo dňa 4.6.2007, ktorá bola uzavretá medzi žalobcom 2/ a žalovaným. Žalovaný s ohľadom na vyššie uvedené navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že v časti výroku I., ktorým súd určil, že odstúpenie od zmluvy č. XXXXXXXXXXXXX zo dňa 5.10.2001 je neplatné, žalobu v tejto časti zamietol.

5. Žalobcovia 1/, 2/, 3/ v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedli, že sa stotožňujú s napadnutým výrokom I. rozsudku súdu prvej inštancie a v tejto časti navrhli napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť. Namietali, že žalovaný nepravdivo tvrdil, že preukázal odstúpenie od zmluvy v roku 2007. Žalovaný nikdy nepredložil a nepreukázal ani údajnú zmluvu z roku 2007. Taktiež namietali doručovanie odstúpenia od zmluvy z roku 2007. Mali za to, že k žiadnemu odstúpeniu od zmluvy v roku 2007 nedošlo a neexistovala a neexistuje ani žiadna ďalšia zmluva pre odberné miesto XXXXXXXXX. Žalobcovia ďalej zopakovali svoju argumentáciu o tom, že žalobca 2/ opakovane podával reklamácie a opakovane žiadal aj o zníženie zálohových platieb. V systéme evidencie platieb u žalovaného boli žalobcovia umelo uvádzaní ako neplatiči, pričom sa čakalo na výsledky reklamácií a vzájomné započítanie a zostávajúci preplatok bol následne zasielaný žalobcovi 2/. Zo strany žalovaného došlo k nerešpektovaniu požiadavky žalobcov na zníženie zálohových platieb a došlo k úmyselnému predražovaniu a neoprávnenému dlhodobému zadržaniu finančných prostriedkov žalobcov.

6. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcov 1/, 2/, 3/ uviedol, že v súdnom spore žalovaný predložil dôkazy o doručovaní odstúpení od zmlúv a takéto doručovanie bolo v súlade so zmluvnými podmienkami. Skutočnosť, že žalobca 2/ alebo žalobca 3/ si zásielky nepreberali, nemôže byť na ujmu žalovaného. V súvislosti s doručovaním a nepreberaním zásielok žalobcami, žalovaný dal súdu do pozornosti, že žalobcovia uviedli, že o oznámení o prerušení distribúcie elektriny zo dňa 09.11.2011 spoločnosťou X. K. a.s. sa dozvedeli až v marci 2012. Rovnako tak súdu dal do pozornosti skutočnosť tvrdené žalovaným, a to, že napr. aj v prípade odberného miesta J. na M. ide o odberné miesto trvalo neobývané bez možnosti prístupu pracovníkov prevádzkovateľa distribučnej sústavy. S ďalšími tvrdeniami žalobcov v bode I. odvolania žalovaný nesúhlasil a nepovažoval za nevyhnutné sa k nim vyjadrovať. Žalovaný ďalej uviedol, že preplatky vznikali na základe vyúčtovacích faktúr (aj žalobcami

predložené dôkazy ako prílohy odvolania boli vyúčtovacie faktúry za vyúčtovacie obdobie jedného roka). Žalovaný niekoľkokrát uviedol, že preplatok, ktorý vznikne na základe vyúčtovacej faktúry neznamena, že žalobca 2/ alebo žalobca 3/ neboli v omeškaní s úhradami preddavkových platieb za predchádzajúce obdobie a že neboli povinní tieto platby riadne a včas uhrádzať. Na základe vyúčtovacej faktúry môže vzniknúť nielen preplatok ale aj nedoplatok. keďže ide o vyúčtovanie odberu elektriny vykonané najmenej jedenkrát ročne formou vyúčtovacej faktúry, pričom sú zohľadnené aj preddavkové platby. Žalovaný má za to, že žalobcovia ani v odvolaní nerozlišujú medzi povinnosťou vopred uhrádzať preddavkové platby a preplatkami (prípadne nedoplatkami), ktoré vzniknú na základe vyúčtovania odberu elektriny, ktorého podkladom je zistenie skutočného stavu nameraných údajov najmenej jedenkrát ročne formou vyúčtovacej faktúry vykonaných príslušným prevádzkovateľom distribučnej sústavy. Navyše v bode II. odvolania žalobcovia napádajú rozsudok a tvrdia, že obsahuje nepravdivé tvrdenia aj vo vzťahu k odstúpeniu od zmluvy týkajúceho sa odberného miesta, vo vzťahu ku ktorému žalobcovia odvolanie nepodali. Čo sa týka odberného miesta J. na M., dôvodom odstúpenia od zmluvy žalovaným, bolo omeškanie žalobcu 3/ s úhradou preddavkovej platby splatnej dňa 06.12.2011 vo výške 47,67 €, ktorú napriek žalovaným poskytnutej dodatočnej lehote neuhradil. Žalobca 3/ sa zaviazal uhrádzať žalovanému preddavkové platby. Preddavková platba je pravidelná platba (spravidla mesačná), ktorú realizuje odberateľ v prospech dodávateľa elektriny. V zmysle zákona č. 656/2004 Z.z. o energetike platnom v čase trvania zmluvného vzťahu medzi žalobcom 3/ a žalovaným mal (aj v súčasnom znení zákona o energetiky aj má) odberateľ elektriny v domácnosti okrem iného právo uhrádzať platby za dodávku elektriny s dodávateľom formou dohodnutých preddavkových platieb. Z dôvodu omeškania dohodnutej preddavkovej platby, bola žalobcovi 3/ zaslaná Upomienka - avízo pred odpojením vystavená dňa 22.12.2011. Z dôvodu, že žalovaný neevidoval úhradu tejto preddavkovej platby napriek stanoveniu dodatočnej lehoty na úhradu v upomienke zo dňa 22.12.2011, ako aj z dôvodu neuhradenej faktúry za znovu pripojenie, ktorá bola splatná dňa 30.12.2011, žalovaný od zmluvy odstúpil, a to zaslaním Odstúpenia od zmluvy účinného ku dňu 10.03.2012. Následne, po ukončení zmluvného vzťahu, bola vystavená faktúra č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.03.2012. splatná dňa 11.04.2012, a to za obdobie od 13.09.2011 do 10.03.2012 (ďalej len „Vyúčtovacia faktúra J. na M. 12-), a to z dôvodu ukončenia zmluvy, na základe ktorej vznikol preplatok vo výške 4,38 €. Tento preplatok žalovaný žalobcovi 3/ poukázal, čo žalobcovia sami potvrdili predložením dôkazu č. 7 k žalobe. Je teda zrejmé, že žalobca 3/ bol voči žalovanému v omeškaní s platbami, ktoré v čase zaslania odstúpenia od zmluvy neboli uhradené. Preplatok žalobcovi 3/ vznikol až po ukončení zmluvného vzťahu, keď došlo k vyúčtovaniu spotreby na predmetnom odbernom mieste. Čo sa týka odberného miesta B., aj pri tomto zmluvnom vzťahu so žalobcom 2/, sa žalobca 2/ zaviazal uhrádzať žalovanému preddavkové platby. Žalobca 2/ argumentoval tým, že v omeškaní voči žalovanému nebol z dôvodu vysokých preplatkov. Žalovaný k uvedenému uviedol, že preplatok, ktorý vznikne na základe vyúčtovacej faktúry neznamena, že žalobca 2/ nebol v omeškaní s úhradami preddavkových platieb. Žalobcovia predložili ako dôkaz vyúčtovaciu faktúru č. XXXXXXXXXXXX, ktorá bola vystavená za obdobie od 13.05.2012 do 24.09.2012. Z prílohy tejto faktúry vyplýva, že táto bola vystavená z dôvodu ukončenia zmluvy č. XXXXXXXXXXXX. Predmetná vyúčtovacia faktúra obsahuje aj informáciu o stave na účte, v zmysle ktorej je uvedené, že v čase po ukončení zmluvného vzťahu so žalobcom 2/, žalovaný evidoval neuhradenú preddavkovú platbu vo výške 62,87 €. Až na základe takejto vyúčtovacej faktúry z dôvodu ukončenia zmluvného vzťahu, vznikol preplatok. Aj v tomto prípade je zrejmé, že žalobca 2/ bol v čase odstúpenia od zmluvy v omeškaní. K tvrdeniam o odpájaní a pripájaní odberných miest B. a J. na M. zamestnancami spoločnosti X. K., a.s. žalovaný uvádzal, že uvedené vykonáva príslušný prevádzkovateľ distribučnej sústavy, t.j. spoločnosť X. K., a.s.. Žalovaný nepovažoval za potrebné vyjadrovať sa k tvrdeniam žalobcov o umiestnení stĺpov a pod.. Distribúciu elektriny nevykonáva žalovaný, ale príslušný prevádzkovateľ distribučnej sústavy. Prevádzkovateľom distribučnej sústavy, ktorý má povolenie na distribúciu elektriny je v tomto prípade spoločnosť X. K., a.s., IČO: XX XXX XXX. Žalovaný nevie zabezpečiť dodávku elektriny bez toho, aby odberné miesto bolo pripojené do distribučnej sústavy (v opačnom prípade nie je predaj elektriny technicky realizovateľný). Žalovaný ďalej uviedol, že žalobcovia do podaného odvolania, vznik nároku na náhradu škody nijako nepreukázali. Žalovaný rovnako tak namietal, že nie každý zo žalobcov je vo veci aktívne vecne legitimovaný a naďalej poukazoval na nedostatok naliehavého právneho záujmu. Žalovaný navrhol, aby odvolací súd vydal rozsudok, ktorým v časti výroku II. rozsudok súdu prvej inštancie, ktorým súd prvej inštancie vo zvyšnej časti žalobu zamietol a v časti výroku III. o priznaní nároku na náhradu trov konania žalovanému vo výške 100% voči žalobcom 1/, 2/, 3/ potvrdil ako vecne správny.

7. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, keď nebolo potrebné zopakovať ani doplniť dokazovanie a nevyžadoval to ani dôležitý verejný záujem v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné vo veci samej vo výrokoch I., II. a vo výroku III. o náhrade trov konania medzi žalobcami 1/, 3/ a žalovaným ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť a vo výroku III. o náhrade trov konania medzi žalobcom 2/ a žalovaným podľa § 388 CSP zmeniť.

8. Súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí dospel k záveru, že pokiaľ ide o odberné miesto J. na M., bolo preukázané, že žalovaný v súlade s článkom 11.5. Všeobecných obchodných podmienok platne odstúpil od zmluvy o dodávke elektriny uzavretej so žalobcom 3/ pre nezaplatenie zálohovej faktúry ani po zaslanej upomienke listom zo dňa 5.3.2012. Žalovaný v tejto súvislosti preukázal, že odoslal žalobcovi 3/ odstúpenie od zmluvy, čo vyplývalo z predloženého podacieho hárku zo dňa 5.3.2012. V prípade odberného miesta B. súd prvej inštancie konštatoval, že odstúpenie od zmluvy o Združenej dodávke elektriny zo dňa 5.10.2001 nebolo platné, nakoľko išlo o právny úkon, ktorý nebol určitý, zrozumiteľný a taký, ktorý by nevzbudzoval pochybnosti o jeho obsahu. Súd prvej inštancie preto vo výroku I. napadnutého rozsudku určil, že odstúpenie žalovaného od zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 05.10.2001 je neplatné. Čo sa týka uloženia povinnosti žalovanému obnoviť žalobcom 1/, 2/, 3/ dodávku elektrickej energie, súd prvej inštancie dospel k záveru, že v danom prípade išlo následnú nemožnosť plnenia na strane žalovaného po rozdelení spoločnosti, nakoľko žalovaný nie je distribútor elektrickej energie, čo malo za následok zánik práv a povinností podľa § 575 Občianskeho zákonníka, preto v tejto časti žalobu zamietol. Pokiaľ išlo o nárok žalobcov na náhradu škody, súd prvej inštancie konštatoval, že žalobcovia škodu nepreukázali. V konaní nebolo preukázané, že by žalovaný porušil nejakú právnu povinnosť, a preto nebolo potrebné skúmať ani príčinnú súvislosť medzi škodou a porušením právnej povinnosti, preto aj v tejto časti žalobu zamietol.

9. Odvolací súd považuje tento právny názor súdu prvej inštancie za správny a stotožňuje sa aj s odôvodnením napadnutého rozsudku vo veci samej v celom rozsahu podľa § 387 ods. 2 CSP. Na zdôraznenie jeho správnosti a k odvolacím námietkam žalobcov 1/, 2/, 3/ a žalovaného uvádza nasledovné:

10. V konaní nebolo sporné, že žalobca 3/ so žalovaným dňa 12.1.2011 uzatvorili zmluvu o dodávke elektriny pre odberné miesto J. na M. XX/XX (zmluva č. XXXXXXXXXXXX). Súčasťou uvedenej zmluvy boli aj všeobecné obchodné podmienky dodávky elektriny pre odberateľov elektriny v domácnosti spoločnosti ZSE R. a.s. (ďalej len „VOP“). V zmysle čl. IX bodu 9.2. VOP odberateľ je povinný platiť dodávateľovi za dohodnuté obdobie platby na základe dohody o platbách za opakované dodanie tovaru a služieb (preddavkové platby), resp. na základe vystavených faktúr za opakované dodanie tovaru a služby za predpokladané množstvo elektriny. Podľa čl. IX bod 9.8 VOP dátum splatnosti jednotlivých preddavkových platieb je uvedený v dohode o platbách, alebo faktúrach za opakované dodanie tovaru a služby. Splatnosť faktúry je 14 kalendárnych dní od dátumu jej vyhotovenia. Podľa čl. IX bod 9.4 VOP vyúčtovaciu faktúru za spotrebu elektriny vyhotoví dodávateľ na základe odpočtov určeného meradla vykonaného v súlade s prevádzkovým poriadkom, alebo odhadom v prípade neprístupnosti určeného meradla, alebo ak odpočet nemôže byť vykonaný z dôvodov na strane odberateľa.

11. Z čl. IX bod 9.2. VOP vyplývala pre žalobcu 3/ jednoznačne povinnosť platiť preddavkové platby. Vo VOP 11.5 bolo ďalej dohodnuté, že v prípade podstatného porušenia zmluvy zo strany odberateľa je dodávateľ oprávnený písomne od tejto zmluvy odstúpiť, Materiálnym dôvodom podľa tohto ustanovenia, pre ktoré možno pristúpiť k odstúpeniu od zmluvy zo strany dodávateľa bolo podstatné porušenie zmluvy, za ktoré uvedené ustanovenie VOP považuje aj omeškanie odberateľa s úhradou faktúry, resp. preddavkovej platby v lehote splatnosti, ak táto nebola uhradená ani v dodatočnej primeranej lehote určenej dodávateľom. Z uvedeného teda vyplýva, že dodávateľ bol oprávnený od zmluvy odstúpiť v zmysle uvedených ustanovení VOP aj pre prípad omeškania s úhradou preddavkovej platby.

12. Čo sa týka materiálneho dôvodu na odstúpenie od zmluvy, odvolací súd má za to, že žalobca 3/ bol v omeškaní s úhradou zálohovej faktúry č. XXXXXXXXXXXX v sume 47,60 7 €, a teda tento dôvod na odstúpenie od zmluvy existoval. Táto skutočnosť vyplýva aj z toho, že predmetná faktúra bola uhradená žalobcom až dodatočne dňa 22.3.2012, teda po lehote splatnosti. Žalobcovia v tejto súvislosti namietali vznik preplatku vo výške 4,38 €, na základe vyúčtovacej faktúry č. XXXXXXXXXXXX zo dňa

26.3.2012. Odvolací súd poukazuje na to, že žalobca, tak ako je uvedené aj vyššie, je povinný platiť nielen preddavkové platby v lehote ich splatnosti, ale aj fakturačné platby na základe vyúčtovacej faktúry za spotrebu elektriny vyhotovenej dodávateľom, na základe skutočného odpočtu určeného meradla vykonaného v súlade s prevádzkovým poriadkom, tak ako to vyplýva z bodu 9.4 VOP. Je tak potrebné rozlišovať medzi preddavkovými platbami a platbami na základe vyúčtovacej faktúry. Vyúčtovacia faktúra tak predstavuje rozdiel medzi skutočným odberom elektriny vo finančnom vyjadrení a preddavkovými platbami. V rámci vyúčtovacích faktúr preto, podľa bodov 9.5 a 9.6 môže vzniknúť ako aj nedoplatok, tak aj preplatok. Za podstatné porušenie zmluvy, ktoré zakladá materiálny dôvod na odstúpenie od zmluvy, tak ako je uvedené vyššie v bode 11.5., sa považuje, nielen neuhradenie fakturovanej platby na základe vyúčtovacej faktúry, ale aj neuhradenie preddavkovej platby. Uvedené znamená, že aj samotné neuhradenie preddavkovej platby je dôvodom na odstúpenie od zmluvy, a to bez akéhokoľvek súvisu s tým, či bola alebo nebola uhradená aj vyúčtovacia faktúra, resp. že vo vyúčtovacej faktúre vznikol preplatok resp. nedoplatok. Preto aj v danej veci, pokiaľ vyššie uvedená vyúčtovacia faktúra obsahovala preplatok vo výške 4,38 €, uvedené neznamena, že by neexistoval materiálny dôvod na odstúpenie od zmluvy o dodávke elektriny zo strany žalovaného, keďže táto skutočnosť nemala vplyv na to, či žalobca riadne splnil svoju povinnosť uhrádzať preddavkové platby v zmysle predmetnej zmluvy a dohodnutých VOP. Navyše, odvolací súd poukazuje na to, že predmetná vyúčtovacia faktúra zo dňa 26.03.2012 bola výsledkom vyúčtovania už po ukončení zmluvného vzťahu so žalobcom 3/ odstúpením od zmluvy zo strany žalovaného ku dňu 10.03.2012. Odvolací súd preto dospel k záveru, že existoval dôvod na odstúpenie od zmluvy zo strany žalovaného.

13. Okrem existencie platného dôvodu na odstúpenie od zmluvy, či už tento vyplýva zo zákona, alebo z dohody strán zmluvného vzťahu (vrátane takejto dohody obsiahnutej vo VOP) je potrebné na účinné odstúpenie od zmluvy, aby išlo o právny úkon adresovaný, určitý a zrozumiteľný. Za formálne podmienky účinného odstúpenia od zmluvy preto možno považovať aj riadne doručenie takéhoto prejavu vôle druhej zmluvnej strane. Odstúpenie od zmluvy je hmotnoprávnym úkonom, pri ktorých sa režim doručovania spravuje podľa § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka v zmysle takzvanej teórie dôjdenia prejavu vôle a v prípade, ak sa dostane do sféry dispozície adresáta a adresát má možnosť objektívne sa oboznámiť s obsahom zásielky. Pri hmotnoprávných úkonoch sa teda nevyžaduje ich skutočné doručenie.

14. V predmetnej veci žalovaný tvrdil, že zasielal žalobcovi 3/ dňa 05.03.2012 Oznámenie o odstúpení od zmluvy č. XXXXXXXXXX z dôvodu neuhradenia zálohovej platby č. XXXXXXXXXX, splatnej k termínu 6.12.2011 vo výške 47,67 eur. Pred týmto oznámením žalovaný zasielal Upomienku - Avízo zo dňa 22.12.2011. Žalobcovia namietali doručenie Oznámenia o odstúpení od zmluvy č. XXXXXXXXXX. Odvolací súd poukazuje na to, že vo všeobecných obchodných podmienkach bolo dohodnuté, že účinnosť odstúpenia nastane dňom doručenia písomného oznámenia o odstúpení od zmluvy odberateľom dodávateľovi alebo neskorším dňom uvedeným v písomnom oznámení odberateľa o odstúpení od zmluvy poslanom dodávateľovi. Písomné oznámenie odberateľa o odstúpení od zmluvy sa považuje za doručené dodávateľovi dňom prevzatia zásielky alebo dňom jej uloženia na pošte, aj keď sa dodávateľ o uložení zásielky nedozvedel, alebo dňom odmietnutia prevzatia zásielky.

15. Žalovaný súdu predložil poštový podací hárok zo dňa 05.03.2012. Oznámenie o odstúpení od zmluvy č. XXXXXXXXXX z dôvodu neuhradenia zálohovej platby č. XXXXXXXXXX bolo tiež z tohto dňa, t. j. dňa 05.03.2012. Z VOP, a ani z inej dojednanej úpravy v zmluvnom vzťahu žalovaného a žalobcu 3/ nevyplývala povinnosť žalovaného zálohovať nedoručené zásielky. Z vyjadrenia poštového doručovateľa Slovenská pošta, a.s. vyplýva, že zásielka podaná dňa 05.03.2012 bola adresovaná žalobcovi 3/, táto bola po neúspešnom pokuse o doručenie dňa 07.03.2012 uložená na pošte J. a dňa 13.03.2012 vrátená odosielateľovi z dôvodu neprevzatia v odbernej lehote. Z uvedeného teda možno konštatovať, že žalovaný preukázal dostatočným spôsobom doručovanie zásielky, ktorej obsahom mal byť hmotnoprávny úkon jednostranného odstúpenia od zmluvy. Žalovaný nebol povinný archivovať nedoručené zásielky, ba naopak, bolo povinnosťou žalobcu 3/ si zásielky preberať, a preto táto skutočnosť nemôže byť na úkor žalovaného. Žalobca 3/ mal možnosť sa s obsahom zásielky oboznámiť. Zásielka došla do sféry jeho dispozície. Podľa odvolacieho súdu skutočnosť, že zásielka bola podaná na pošte v rovnaký deň, z akého dňa bol aj samotný právny úkon odstúpenia od zmluvy, dostatočne preukazuje, že obsahom uvedenej zásielky bol uvedený právny úkon. Je preto nepravdepodobné, že by obsah tejto zásielky nezodpovedal obsahu právneho úkonu odstúpenia od zmluvy. Nakoľko obsahom zásielky bol hmotnoprávny úkon, na to, aby jeho účinky boli vyvolané sa nevyžadovalo jeho skutočné doručenie a prevzatie žalobcami. Z uvedených dôvodov aj odvolací súd dospel k záveru, že žalovaný

platne odstúpil od zmluvy o dodávke elektriny uzavretej so žalobcom 3/ pre odberné miesto J. na M.. Námiety žalobcov ohľadne nepreukázania, čo bolo obsahom zásielky, a teda aj nedoručenia odstúpenia od zmluvy boli preto nedôvodné.

16. Pokiaľ ide o zmluvu č. XXXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, pre odberné miesto B., malo ísť o zmluvu podľa vyjadrení žalobcov, ktorú uzatváral žalovaný so žalobcom 2/. Žalovaný tvrdil, že táto zmluva bola ukončená ku dňu 23.02.2007. Následne malo dôjsť k uzatvoreniu druhej zmluvy č. XXXXXXXXXXXXX dňa 04.06.2007, kde tiež malo dôjsť k odstúpeniu od zmluvy. Uvedené zmluvy neboli súdu predložené, a to ani žalovaným, ani žalobcami. Súdu boli predložené dve odstúpenia od zmluvy, a to odstúpenie zo dňa 13.03.2007 a zo dňa 17.09.2012. Odvolací súd sa stotožnil s právnym názorom súdu prvej inštancie, že tak v prípade predloženého odstúpenia od zmluvy zo dňa 13.03.2007, ak aj odstúpenia zo dňa 17.09.2012, nebolo zrejmé, od ktorej zmluvy žalovaný odstupuje, z dôvodu ktorého v prípade predmetného právneho úkonu, ktorým malo dôjsť k odstúpeniu od zmluvy zo dňa 05.10.2001 išlo o právny úkon neurčitý a podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka neplatný.

17. Právny úkon je určitý len vtedy, keď nie je vnútorne rozporný jeho obsah alebo keď prípadný rozpor možno odstrániť výkladom (výklad však nemôže dopĺňať právny úkon). Vychádzajúc z cit. ustanovenia § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, sankcia neplatnosti právneho úkonu sa viaže k náležitostiam prejavu vôle; prejav je neurčitý, ak je jeho obsah neistý, t.j. ak sa konajúcemu subjektu nepodarilo obsah vôle stanoviť jednoznačným spôsobom a je nezrozumiteľný, ak konajúci subjekt nedosiahol (vadným slovným alebo iným sprostredkovaním) jasné vyjadrenie tejto vôle. Záver o neurčitosti alebo nezrozumiteľnosti právneho úkonu predpokladá, že ani jeho výkladom nemožno dospieť k nepochybnému poznaniu, čo chcel účastník prejsť (§ 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

18. Odvolací súd nespochybňuje tvrdenie žalovaného o tom, že pre odberné miesto B. č. spotreby XXXXXXXXX nemohli byť súčasne uzatvorené dve zmluvy o združenej dodávke elektriny. Uvedené však nemá vplyv na posúdenie určitosti právneho úkonu odstúpenia od zmluvy. Odvolací súd pripomína, že zmluvy, ktoré boli uzavreté so žalobcom 2/ súd nemal k dispozícii. Súd mohol tak preskúmať iba obsah právnych úkonov, ktorými malo dôjsť k odstúpeniu, a to aj vzhľadom na ustanovenie § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Pri hodnotení toho, či ani výkladom uvedených právnych úkonov odstúpenia od zmluvy (§ 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka) mohol súd dospieť k záveru, podľa ktorého by bolo zrejmé, od ktorej zmluvy žalovaný odstúpil, t. j., či išlo o zmluvu č. XXXXXXXXXXXXX zo dňa 05.10.2001 (odstúpenie od ktorej je predmetom prieskumu podľa žaloby), bol súd z dôvodu absencie uvedených zmlúv do značnej miery limitovaný, a preto bolo možné výklad zamerať len na obsah samotných právnych úkonov odstúpenia od zmlúv. Čo sa týka obsahu týchto právnych úkonov, odvolací súd konštatuje, že išlo o právne úkony s obsahom identickým, čo do vyjadrenia vôle odstúpiť od zmluvy a určenia miesta spotreby. Rozdiel spočíval v tom, že jedno odstúpenie od zmluvy bolo datované k 13.03.2007 a druhé k 22.09.2012. Pri odstúpení od zmluvy zo dňa 13.03. 2007 bolo navyše uvedené, že sa jedná o odstúpenie od Zmluvy na dodávku elektriny oprávnenému odberateľovi, alternatívne Zmluvy o distribúcii elektriny alebo Zmluvy o dodávke elektriny pre domácnosť, pričom pri odstúpení od zmluvy zo dňa 22.09.2012 bolo uvedené, že sa jedná o odstúpenie od zmluvy, predmetom ktorej je distribúcia a dodávka elektriny do uvedeného čísla miesta spotreby. Dátum uzatvorenia zmluvy vzhľadom na časovú súvislosť mohol naznačovať, že odstúpenie od zmluvy zo dňa 13.03.2007 sa týkalo zmluvy č. XXXXXXXXXXXXX zo dňa 05.10.2001, keďže zmluva č. XXXXXXXXXXXXX mala byť uzatvorená dňa 04.06.2007. Pre absenciu zmlúv v súdnom konaní však nebolo možné konštatovať, že k uzatvoreniu zmluvy č. XXXXXXXXXXXXX zo dňa 04.06.2007 došlo, pričom uzatvorenie tejto zmluvy bolo medzi stranami sporné. Preto aj prípadné neskoršie odstúpenie od zmluvy zo dňa 22.09.2012 mohlo byť tiež vo vzťahu k zmluve č. XXXXXXXXXXXXX zo dňa 05.10.2001. Samotná existencia dvoch odstúpení od zmluvy bez ich bližšieho vymedzenia činí tieto právne úkony neurčitými. Ani v jednom z odstúpení od zmluvy nie je bližšie vymedzená zmluva, od ktorej žalovaný odstupuje, a to či už vyjadrením jej presného názvu, čísla jej označenia, či dátumu jej uzavretia. Navyše odstúpenie od zmluvy zo dňa 13.03.2007 obsahuje alternatívne slovné vymedzenie zmlúv, od ktorých uvedeným úkonom mohlo dôjsť k odstúpeniu. I keď žalovaný namieta, že výkladom bolo zrejmé, že uvedeným odstúpením nemohlo dôjsť k odstúpeniu od zmluvy o distribúcii elektriny, keďže žalovaný nie je distribútor elektriny, ani tento výklad jednoznačne nespája uvedené odstúpenie so zmluvou č. XXXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX. Či už spolu právny úkon zo dňa 13.03.2007, alebo právny úkon zo dňa 22.09.2012, alebo oddelene, ani výkladom ich obsahu nebolo možné dospieť k nepochybnému poznaniu, čo chcel účastník prejsť (§ 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka), t. j., že išlo o odstúpenie od konkrétnej zmluvy, a to

od zmluvy č. XXXXXXXXXXXXX. Z uvedeného dôvodu súd prvej inštancie dospel k správneému záveru, že odstúpenie od zmluvy č. XXXXXXXXXXXXX zo dňa 05.10.2001 nebolo platné a odvolacie námietky žalovaného tak boli nedôvodné.

19. Keďže žalobcovia sa domáhali určenia neplatnosti odstúpenia od zmluvy č. XXXXXXXXXXXXX zo dňa 05.10.2001 a nakoľko v tejto časti žaloby im bolo vyhovené vo výroku I. napadnutého rozsudku a ich odvolanie voči uvedenému výroku I. nesmerovalo, odvolací súd sa s námietkami žalobcov vo vzťahu k uvedenej zmluve a odbernému miestu B. z dôvodu hospodárnosti nezaoberal. Odvolací súd ale ďalej preskúmal žalobcami požadované uloženie povinnosti žalovanému obnoviť im dodávku elektrickej energie, pričom rovnako ako súd prvej inštancie dospel k záveru, že žaloba v tejto časti nie je dôvodná.

20. Zaviazat' žalovaného na plnenie je možné iba vo vzťahu k plneniu, ktoré je u žalovaného objektívne možné. V predmetnej veci je zrejmé, že žalovaný je dodávateľom elektriny a nie je jej distribútorom. Distribútorom pre predmetné odberné miesta B. a J. na M. je X. K., a.s.. I keď v minulosti boli uzatvorené zmluvy v podmienkach, kedy distribúciu a dodávky elektrickej energie zabezpečoval jeden subjekt, v súčasnosti uvedené už nie je možné. V konaní bolo preukázané, že predmetné odberné miesta J. na M. a B. nie sú pripojené do distribučnej siete. Žalovaný ako dodávateľ preto objektívne nemôže splniť povinnosť dodávať elektrickú energiu pre uvedené odberné miesta, ako žiadajú žalobcovia, bez splnenia podmienky pripojenia do distribučnej siete. Z tohto dôvodu ani nebolo možné uložiť žalovanému povinnosť obnoviť žalobcom dodávku elektrickej energie.

21. Pre možnosť konštatovania vzniku občianskoprávnej zodpovednosti za škodu musia byť splnené nasledujúce predpoklady: a) porušenie právnej povinnosti, b) existencia alebo vznik škody, c) existencia príčinnej súvislosti medzi porušením právnej povinnosti a vznikom škody resp. d) zavinenie. Na vznik zodpovednosti za škodu musia byť uvedené predpoklady splnené kumulatívne. Prvé tri predpoklady sú objektívneho charakteru, majú skutkovú povahu a dôkazné bremeno ohľadne ich preukázania leží na poškodenom, v danom prípade na žalobcoch. Zavinenie má subjektívnu povahu, pričom dôkazné bremeno o tom, že tento vnútorný vzťah škodcu k jeho objektívnemu konaniu nebol daný, je na škodcovi.

22. Dôkazné bremeno pri preukazovaní vzniku škody, ako aj jej výšky je tak v danej veci na žalobcoch. V danom prípade žalobcovia tvrdili, že im bola spôsobená škoda žalovaným nedodávaním elektriny do oboch odberných miest. V odvolaní žalobcovia tvrdili, že škoda mala spočívať v kúpe elektrocentrály, ktorú kúpil žalobca 2/, vrátane nákladov spojených s prevádzkou elektrocentrály, ako benzín, olej, ktoré podľa žalobcov tvoria preukázateľnú a nespornú škodu, pričom namietali, že rozsudok súdu prvej inštancie je v tejto časti nepreskúmateľný, keď súd nijakým spôsobom nezaznamenal bločky, ktoré mali k nahliadnutiu. Odvolací súd má za to, že tieto námietky žalobcov neboli dôvodné. V prípade odberného miesta J. na M. XX je potrebné konštatovať, že zo strany žalovaného nedošlo k porušeniu žiadnej povinnosti, žalovaný si vo vzťahu k žalobcovi 3/ riadne plnil svoje povinnosti a k ukončeniu dodávky elektrickej energie došlo až po tom, čo žalovaný platne odstúpil od zmluvy. V prípade tohto odberného miesta preto nie je možné konštatovať žiadne porušenie právnej povinnosti tak, ako správne uviedol aj súd prvej inštancie. Pokiaľ ide o porušenie právnej povinnosti zo strany žalovaného, odvolací súd sa stotožnil s právnym názorom súdu prvej inštancie, že o porušenie právnej povinnosti by mohlo ísť len vo vzťahu k žalobcovi 2/ a vo vzťahu k dodávke elektrickej energie pre odberné miesto B., a to porušením povinnosti dodávať elektrinu po údajnom odstúpení od zmluvy, ktoré súd vyhodnotil ako neplatné, t. j. od času, odkedy žalovaný prestal do tohto odberného miesta dodávať elektrickú energiu. Vo vzťahu k existencii škody je potrebné uviesť, že žalobcovia tvrdili, že zakúpená elektrocentrála bola používaná tak pre odberné miesto J. na M., ako aj pre odberné miesto B.. Svoj nárok na náhradu škody však nevymedzili len vo vzťahu k odbernému miestu B., pre ktoré by prípadne žalobcovi 2/ v prípade preukázania škody mohol tento nárok vzniknúť. Žalobcovia tak pre prípadné porušenie povinnosti zo strany žalovaného nepreukázali, aká škoda im vznikla, kedy nebolo možné oddeliť prípadné náklady, ktoré žalobcovia mali s užívaním elektrocentrály pre odberné miesto B. a s jej užívaním pre odberné miesto J. na M.. Žalobcovia síce preukázali, že vynaložili náklady na kúpu elektrocentrály a náklady na jej používanie, vo vzťahu k porušeniu právnej povinnosti žalovaným však žiadnym spôsobom nepreukázali, že tieto náklady priamo súvisia s tým, že žalovaným malo dôjsť k porušeniu tejto právnej povinnosti poskytovať elektrickú energiu. Žalobcovia zároveň nepreukázali ani iné náklady, ktoré im údajne s porušením povinnosti zo strany žalovaného mali vzniknúť, ako konštatoval aj súd prvej inštancie. Nakoľko žalobcovia neuniesli dôkazné bremeno vo vzťahu k preukázaniu vzniku, či existencie škody,

neboli splnené podmienky nároku na náhradu škody a súd prvej inštancie správne tento nárok žalobcov 1/, 2/, 3/ ako nedôvodný zamietol.

23. Pokiaľ ide o odvolanie žalobcu 2/ proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie o priznaní nároku na náhradu trov konania žalovanému vo výške 100%, odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že v tejto časti je odvolanie žalobcu 2/ dôvodné. Predmetom konania bolo päť žalobných nárokov žalobcov 1/, 2/, 3/, ktorými sa proti žalovanému domáhali: 1/ určenia, že odstúpenie od zmluvy č. XXXXXXXXXXXXX zo dňa 05.10.2001 je neplatné, 2/ uloženia povinnosti žalovanému obnoviť dodávku elektrickej energie pre miesto spotreby č. XXXXXXXXXXXX v obci B., 3/ určenia, že odstúpenie žalovaného od zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 12.01.2011 je neplatné, 4/ uloženia povinnosti žalovanému obnoviť dodávku elektrickej energie pre miesto spotreby č. XXXXXXXXXXXX v obci J. na M., 5/ uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcom 1/, 2/, 3/ náhradu škody. Žalobca 2/ bol úspešný v časti žalobného nároku 1/ týkajúceho sa určenia neplatnosti odstúpenia od zmluvy zo dňa 05.10.2001 žalovaným, v ostatných štyroch žalobných nárokoch bol neúspešný. Za tejto procesnej situácie bolo potrebné pri rozhodovaní o náhrade trov konania vo vzťahu medzi žalobcom 2/ a žalovaným aplikovať ust. § 255 ods. 2 CSP a náhradu trov konania pomerne rozdeliť. Žalobca 2/ mal z piatich žalobných nárokov (100%) úspech len v jednom uplatnenom nároku (t.j. 20%) a žalovaný mal vo vzťahu k žalobcovi 2/ úspech v štyroch žalobných nárokoch (t.j. 80%), po odpočítaní úspechu žalovaného v rozsahu 80% od úspechu žalobcu 2/ v rozsahu 20%, predstavuje čistý úspech žalovaného 60% (80%-20%). Žalovanému preto patrí proti žalobcovi 2/ nárok na náhradu trov prvoinštančného konania vo výške 60%. Vo vzťahu medzi žalobcami 1/, 3/ a žalovaným bol žalovaný v celom rozsahu úspešný, preto mu patrí voči nim nárok na náhradu trov prvoinštančného konania vo výške 100% tak, ako bol žalovanému priznaný súdom prvej inštancie.

24. Na základe týchto záverov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej vo výrokoch I., II. a vo výroku III. o náhrade trov konania medzi žalobcami 1/, 3/ a žalovaným podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil a vo výroku III. o náhrade trov konania vo vzťahu medzi žalobcom 2/ a žalovaným podľa § 388 CSP zmenil spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozsudku.

25. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1,2 CSP. Odvolanie podal žalovaný proti výroku I. rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bolo žalobe žalobcu 2/ vyhovené. Žalobcovia 1/, 2/, 3/ podali odvolanie proti výroku II. rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bola ich žaloba v štyroch uplatnených nárokoch (žalobný petit 2/, 3/, 4/, 5/) zamietnutá. Vzhľadom na výsledok odvolacieho konania odvolací súd rozhodol o náhrade trov odvolacieho konania medzi stranami sporu rovnako, ako o trovách prvoinštančného konania. Žalovaný bol v odvolacom konaní vo vzťahu k žalobcom 1/, 3/ úspešný v plnom rozsahu, preto mu patrí proti nim nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100% podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalobca 2/ bol v odvolacom konaní úspešný voči žalovanému v jednom uplatnenom nároku - určení, že odstúpenie od zmluvy zo dňa 05.10.2001 žalovaným je neplatné, v ktorom bolo jeho žalobe vyhovené (výrok I. napadnutého rozsudku), v ostatných štyroch uplatnených nárokoch bol neúspešný (výrok II. napadnutého rozsudku), teda jeho úspech predstavuje 20%. Naopak úspech žalovaného proti žalobcovi 2/ predstavuje 80% (zamietnutie žaloby v štyroch žalobných nárokoch z piatich uplatnených), po odpočítaní úspechu žalovaného v rozsahu 80% od úspechu žalobcu 2/ v rozsahu 20% je čistý úspech žalovaného 60%. Žalovanému preto patrí proti žalobcovi 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 60% podľa § 255 ods. 2 CSP.

26. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne.

Poučenie:

: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).